

РЕШЕНИЕ

№ 233

гр. Б.град, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б.ГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело
№ 20221210200174 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по жалба на Б. ХР. В., ЕГН *****, с адрес: гр. Б., ул. „Д. Г.“ № , вх., подадена чрез адв.С.Г., със съдебен адрес за кореспонденция Б., ул. „П. Д. П.“ № против Наказателно постановление № 171/24.11.2021 година на Директора на РЗИ- Б., с което на жалбоподателя за извършено нарушение по т. 15 от Заповед № РД-01-748/02.09.2021 година на министъра на здравеопазването, вр. чл.63, ал.4 от ЗЗдр, на основание чл.209а, ал.4, вр.чл.209, ал.1 от ЗЗдр е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева.

С жалбата се оспорва фактическата обстановка, отразена в атакуваното наказателно постановление, твърди се, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които са довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице. Сочи се, че липсва ясно обвинение, че както АУАН, така и НП не съдържат императивни реквизити. Иска се отмяна на атакувания санкционен акт. Алтернативно се застъпва становище за приложение на чл.28 от ЗАНН. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява и не се представлява, не изразява становище по същество. Административнонаказващият орган, редовно призован се представлява от юрисконсулт Т., който оспорва жалбата, по същество излага доводи за законосъобразност на атакуваното наказателно постановление, моли за неговото потвърждаване.

Районна прокуратура Б., редовно и своевременно призовани, не ангажират свои представители по делото и становище по жалбата.

Районният съд, след като съобрази доводите на страните, събрания по делото доказателствен материал и закона, от фактическа страна установи следното:

На 17.09.2021г., около 23.06 ч. св.Х., служител на РЗИ, съвместно със св.Б., служител на 01 РУ Полиция, както и св.Н., служител към Община Б. посетили „Гоа премиум клуб“, находящ се в гр.Б.град, бул.”Св. Св. Кирил и Методи”№1 с цел извършване на проверка във връзка със спазване на противоепидимичните мерки, въведени със Заповед №РД-01-748/02.09.2021 г. на министъра на здравеопазването, издадена на основание чл. 63, ал. 4 от Закона за здравето, във връзка с Решение № 629 на МС от 26.08.2021 г. за удължаване срока на

обявената с Решение № 325 на МС от 14.05.2021 г. извънредна епидемична обстановка и с оглед ограничаване разпространението на COVID-19 и опазване живота и здравето на хората от заболяването, като установили, че обекта работи след определения с посочената заповед часови диапазон от 07.00ч. до 23.00ч., както и че в същия имало клиенти. Във връзка с констатациите си контролните органи предприели действия по установяване на посетителите в обекта, сред които бил и жалбоподателя, който седял на бара и консумирал алкохол, поради което св.Х. в присъствието на св.Б. и св.П. съставила на В. АУАН №164/17.09.2021г., затова че по същото време се намира в обекта като клиент, посетител в обекта след времето, определено със Заповед №РД-01-748/02.09.2021 г. на министъра на здравеопазването, с която са въведени противоепидемични мерки за периода от 07.09.2021 г. до 31.10.2021 г. на територията на Република България. Посочено е, че лицето е нарушило т.15 от горесцитираната Заповед, съгласно която посещенията в заведенията за хранене и развлечения по смисъла на чл. 124 от Закона за туризма, игралните зали и казина се допускат само в часовия интервал от 7,00 ч. до 23,00 ч. при спазване на отстояние от 1.5 м. между облегалките на столовете на съседните маси, допускане на не повече от 6 души на една маса и носене на защитни маски за лице от персонала. Така констатираното е квалифицирано от актосъставителя, като нарушение на т.15 от Заповед №РД-01-748/02.09.2021 г. на министъра на здравеопазването, вр.чл.63, ал.4 от ЗЗдр. За констатациите от проверката бил изготвен КП от служителите на РЗИ, както и актове на установените посетители, включително и посочения спрямо жалбоподателя. Актът е съставен в присъствие на В., като същия го е подписал без възражение, такива не постъпили и в законоустановения срок.

Въз основа на акта на 24.11.2021 година, Директора на РЗИ – Б.град е издал Наказателно постановление № 171/24.11.2021 година, с което на жалбоподателя за извършено нарушение по т. 15 от Заповед № РД-01-748/02.09.2021 година на министъра на здравеопазването, вр. чл.63, ал.4 от ЗЗдр, на основание чл.209а, ал.4, вр.чл.209, ал.1 от ЗЗдр е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева. Наказателното постановление е връчено на жалбоподателя на 27.01.2022г.

Посочените в акта обстоятелства се потвърждават от показанията на актосъставителя Х. и свидетелите Б. и Н.. В показанията си, актосъставителят Х. твърди, че е извършена проверката в клуб „Гоа премиум клуб“, съвместно със служители на полицията. При проверката се е констатирало, че лицето В. се е намирало в закрит обществен обект, в посочения час, което според актосъставителя е нарушение на точка 15. Чрез показанията на този свидетел се установява, как е установена самоличността на жалбоподателя, както и че АУАН е съставен на място. В тази насока са и показанията на св.Б. и Н.. Чрез показанията на тези свидетели се установява още, че проверката е била съвместна, както и че е имало доста посетители. Установеното посредством разпита на св.Х., св.Б. и св.Н. се потвърждава и от представения по делото констативен протокол, в който е обективизирано констатираното на място.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена от разпитаните по делото свидетели, приложените към административнонаказателната преписка и приети по делото писмени доказателства, които са безпротиворечиви, относно подлежащите на доказване факти и установяват по несъмнен начин възприетата фактическа обстановка, като последователни и логични.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок и от лице, имащо правен интерес, поради което е процесуално допустима, разгледана по същество е неоснователна, поради следните съображения. Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически

лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление (арг. чл. 84 от ЗАНН във вр. с чл. 14, ал. 2 от НПК и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС), а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон.

В конкретния случай съдът счита, че наказателно постановление е издадено от компетентен орган, а АУАН е съставен от оправомощено за това лице по смисъла на чл. 209а, ал. 3 и ал. 4 от ЗЗ. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в определения срок.

Съдът не възприема доводите за неясно описание на нарушението. Тъкмо напротив – и в АУАН и в НП нарушението е описано подробно, като изчерпателно са посочени всички съставомерни признаци на състава. Посочено е в какво се изразява неправомерното поведение на жалбоподателя, както и относимата Заповед на министъра на здравеопазването, която въвежда съответните изисквания, действали към процесния момент, както и конкретната мярка. Следва да се има предвид, че за да бъде едно нарушение съществено то следва да е пречило възможността на жалбоподателя за защита. Изрично в този смисъл са и задължителните указания дадени още с Постановление № 5/1968 г. на Пленума на ВС, съгласно които - въпросът дали наказателното постановление е законосъобразно издадено, трябва да се решава не с оглед на това, дали са допуснати въобще нарушения при съставянето на акта, а преди всичко, с оглед на това, доколко те са пречка чрез надлежна проверка да се установи, че деянието е извършено и деецът е известен. В случая посочените пороци не са от горепосочената категория. Не е ограничено правото на защита на жалбоподателя, нито е пречено съдебната проверка за законосъобразност. Наказателното постановление съдържа всички изискуеми реквизити за такъв акт по чл. 57 от ЗАНН, като дори в същото и да не са посочени всички обстоятелства, формиращи цялостната фактическа обстановка, то е посочен и конкретизиран акта за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено. Именно по силата на препращането се налага извода, че обжалваното постановление е подробно, ясно и точно, като съдържа всички задължителни законоустановени елементи, включително и тези по чл. 57 ал. 1 т. 5 и т. 6 от ЗАНН (описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и законните разпоредби, които са били нарушени), поради което доводите в обратна насока са неоснователни. Посочено е точно къде е установен жалбоподателя, а именно в клуб „Гоа премиум клуб”, с посочване на точен адрес на обекта. Посочен е и дата и часа на установяването, поради което не може да бъде споделено твърдението, че липсват съществени елементи от състава на нарушението.

Настоящия състав намира, че дадената правна квалификация също кореспондира на установените факти, като съвсем коректно актосъставителят и АНО са посочили, че се касае за нарушение на чл. 209а, ал. 1 ЗЗ, съгласно която - който наруши или не изпълни

въведени от министъра на здравеопазването или от директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 4 или 7 и чл. 63а, ал. 1 или 2, освен ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв., като коректно са направили превръзка с чл. 63, ал. 4 ЗЗ. Нормата на чл. 209а, ал. 1 ЗЗ съдържа в себе си както правило за поведение, така и санкция за неизпълнение на това правило, поради което и посочването ѝ е напълно достатъчно, за да се приеме, че изискването за квалифициране на деянието е изпълнено. Отделно от това АНО коректно е цитирал коя точно разпоредба от коя точно заповед на министъра на здравеопазването не е била изпълнена, поради което и съдът не възприема доводите за порочност.

Изложеното налага извода, че при издаване на НП санкционния орган е съобразил визираните разпоредби, като е посочил възприетата фактическа обстановка и законовите разпоредби, които са нарушени. Съставеният акт за установяване на нарушението е връчен надлежно на жалбоподателя и същия е бил наясно в какво именно нарушение е обвинен и въз основа на какви доказателства, поради което наведените твърдения за процесуални нарушения не се установяват в настоящото производство, поради което не са налице основания за отмяна на НП на формално основание.

Районният съд намира наказателно постановление, предмет на настоящия съдебен контрол и за материалноправно законосъобразно.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 4/ДВ бр. 28 от 2020 г., в сила от 13.03.2020 г. / от 33, при възникване на извънредна епидемична обстановка, министърът на здравеопазването въвежда противоепидемични мерки на територията на страната или на отделен регион. С Решение от 13.03.2020 г. на Народното събрание, по предложение на Министерския съвет и на основание чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България и във връзка с разрастващата се пандемия от COVID-19 е обявило извънредно положение върху цялата територия на Република България, като съгласно т. 2. е възложено на Министерския съвет да предприеме всички необходими мерки за овладяване на извънредната ситуация във връзка с пандемията от COVID-19 и в съответствие с чл. 57, ал.3 от Конституцията на Република България. Заповед № РД-01-748/02.09.21г. е издадена на основание чл. 63, ал. 1 от Закона за здравето и във връзка с усложняващата се епидемична обстановка, свързана с разпространението на COVID-19 на територията на страната и обявеното с Решение от 13.03.2020 г. на Народното събрание извънредно положение, а впоследствие и епидемична обстановка. Същата носи белезите на общ административен акт по смисъла на чл.65 от АПК /в този смисъл - Определение № 8865 от 06.07.2020 г. по адм. д. № 3873/2020 на Върховния административен съд; Определение от 01.06.2020 г. по адм. д. № 4088/2020 на Върховния административен съд/. Всички заповеди на министъра на здравеопазването са издадени като общи административни актове, с изрично позоваване на чл. 73 от АПК, в това число и процесната, която разпоредба изрично позволява да се издаде общ административен акт в неотложни случаи без обществено обсъждане, какъвто неотложен случай безспорно е настъпилата пандемия. АПК не предвижда обявяване на общия административен акт в Държавен вестник, а е уредено специално производство във връзка с тяхното приемане и оповестяване. Съгласно чл. 73 от АПК, когато неотложно трябва да се издаде общ административен акт за предотвратяване или преустановяване на нарушения, свързани с националната сигурност и обществения ред, за осигуряване на живота, здравето и имуществото на гражданите, може да не се спазят някои от разпоредбите на този раздел за уведомяване и участие на заинтересованите лица в производството по издаване на акта. В тези случаи в хода на изпълнението на акта се оповестяват съображенията за издаването му.

Заповедите на министъра на здравеопазването са издадени именно в неотложна ситуация за опазване на живота и здравето на гражданите на територията на страната, като същите са оповестени чрез средствата за масово осведомяване, чрез интернет страницата на Министерство на здравеопазването, където се намират и понастоящем. По делото не е спорно, че процесната заповед е обявена в интернет, на страницата на Министерство на здравеопазването, поради което съдът намира, че същата е породила правно действие. Т. 15 от посочената Заповед №РД01-748/ 02.09.21г г. гласи следното: Посещенията в заведенията за хранене и развлечения по смисъла на чл. 124 от Закона за туризма, игралните зали и казина се допускат само в часовия интервал от 7,00 ч. до 23,00 ч. при спазване на отстояние от 1.5 м. между облегалките на столовете на съседните маси, допускане на не повече от 6 души на една маса и носене на защитни маски за лице от персонала. Към момента на установяване на нарушението (17.09.21г.) процесната Заповед № РД-01-748/02.09.21г. е създавала задължения и непосредствено е засягала права, свободи и законни интереси на неопределен брой лица, поради което следва да се приеме, че е налице осъществено от страна на жалбоподателя административно нарушение, доколкото същия действително е бил клиент на заведение в 23:06ч., което се установява от показанията на разпитаните свидетели. Субект на нарушението по т. 15 от Заповед № РД-01-748/02.09.21г. може да бъде всяко наказателно отговорно лице – клиент на заведение в забранения часови диапазон. В заповедта е посочено „се допускат“, а не „допускат“, поради което и съдът намира, че правилно е определен субекта на отговорност. Предвид изложеното съдът намира, че нарушението се явява доказано от обективна страна, в тази насока са събраните гласни и писмени доказателства.

Съдът намира, че същото е доказано и от субективна страна, жалбоподателя е бил наясно с въведените в страната забрани по повод разпространението на COVID-19, но въпреки това се е намирал в клуб ”Гоа премиум клуб” като клиент след определения часови диапазон с цитираната заповед.

След като правилно е квалифицирал процесното нарушение административно наказващият орган законосъобразно е определил административната санкция по реда на чл. 209а, ал. 4, вр. с ал. 1 ЗЗ. Законодателят в тази разпоредба е предвидил за такова нарушения налагане на наказания „Глоба” се наказва с глоба от 300 до 1000 лв., а при повторно нарушение – от 1000 до 2000 лв. Административнонаказващият орган, като е съобразил разпоредбата на чл.27 от ЗАНН правилно е определил наказание в минимален размер. Именно наказание в такъв вид и размер съдът намира, че ще осъществят целите на административното наказание по чл.12 от ЗАНН.

Съдът намира и че конкретно нарушение, за което жалбоподателя е бил санкциониран не е маловажно и за него не е приложима разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Маловажни са нарушенията, които разкриват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичния случай и се отличават помежду си по "наличието на очевидност, несъмненост на маловажността на извършеното нарушение". В случая конкретното деяние не се отличава от обичайните нарушения от този вид, поради което и приложението на чл. 28 ЗАНН би било незаконосъобразно.. Касае се за човек в зряла възраст (няма как да се приеме, че деянието е извършено поради недооценка на обстоятелствата или последиците), който е знаел за забраната, но не се е съобразил с нея. Самото място на проверката – закрит обект, а и установеното, на място където е имало много хора. Действително нарушението е първо на В., но това е взето предвид, при индивидуализацията на наказанието, което е отмерено в минималния възможен размер. Освен това, обществените отношения, които се

охраняват с разпоредбата на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ са особено значими и неспазването ѝ създава риск за живота и здравето на неограничен кръг лица.

Предвид всичко горепосочено, съдът счита, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, като издаденото НП е законосъобразно и следва да се потвърди изцяло.

С оглед изхода на делото направеното искане за присъждане на разноси с жалбата следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 1, предл. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 171/24.11.2021 година на Директора на РЗИ- Б.град, с което на Б. ХР. В., ЕГН *****, с адрес: гр. Б., ул. „Д. Г.“ № , вх. за извършено нарушение по т. 15 от Заповед № РД-01-748/02.09.2021 година на министъра на здравеопазването, вр. чл.63, ал.4 от ЗЗдр, на основание чл.209а, ал.4, вр.чл.209, ал.1 от ЗЗдр е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за присъждане на разноси, включително за адвокатско възнаграждение като неоснователно

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд-Б.град в 14 -дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Б.град: _____